

עפ"ת 58005/08/23 - יוסף זריהאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ת 58005-08-23 זריהאן נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופטת תמר נאות פרי
המבקש/המערער יוסף זריהאן
נגד
המשיבה מדינת ישראל
החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט השלום לתעבורה בעכו (כב' השופטת אסתר טפטה גרדי, בתיק פל"א 12837-02-20).

ביום 20.7.2023 נגזר דינו של המבקש לעונש מאסר בן 9 חודשים, וזאת בעקבות הרשעתו בעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה במצב בו רישיון הנהיגה שלו פקע, ונהיגה ללא ביטוח.

בגזר הדין (סעיף 17(1)) נקבע כי על המבקש להתייצב לריצוי העונש ביום 6.8.2023.

ביום 4.8.2023 ביקש ב"כ של המבקש לעכב את ביצוע המאסר והסביר כי הוא מתכוון להגיש ערעור על גזר הדין ולבקש עיכוב ביצוע של רכיב המאסר עד תום בירור הערעור, אך עתיד לשהות בחו"ל מיום 6.8.2023 עד 14.8.2023 ולא יספיק להגיש את הערעור ואת בקשת עיכוב הביצוע עד המועד בו המאסר אמור להתחיל (6.8.2023). בבקשה התבקשה ארכה עד יום 25.8.2023, יום ששי.

כב' השופטת קמא נעתרה לבקשה ודחתה את המועד לתחילת ריצוי עונש המאסר ליום 27.8.2023, יום ראשון, בשעה 08:00.

היום, 25.8.2023, יום ששי, בשעה 15:18, הגיש המבקש הודעת ערעור הכוללת גם בקשה לעיכוב ביצוע העונש.

לבקשה לא צורפה עמדת המשיבה, וברי כי במצב דברים זה, אף לא ניתן לנסות ולקבל את עמדת המשיבה במועד אשר יאפשר לתת החלטה בבקשה עוד לפני יום ראשון, בשעה 08:00.

בבקשה אף אין כל הסבר לגבי המועד להגשת הבקשה, ובמיוחד ציפיתי לראות התייחסות לשאלה מדוע השהיה ב"כ המבקש בהגשת הבקשה אם חזר מנסיעתו ביום 14.8.2023.

המדובר בבקשה שהוגשה לא ברגע האחרון אלא אחריו.

להתנהלות כגון זו, התייחס בית המשפט לדוגמא בבש"פ 7748/14 קבהה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (17.11.2014). אף שם הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע גזר דין הכולל רכיב של מאסר יום לפני מועד תחילת המאסר, והבקשה נדחתה הן

על ידי נשיא בית משפט זה, כב' השופט שפירא, והן על ידי כב' השופט סולברג, אשר דן בבקשת רשות ערעור לגבי החלטה זו.

וכך נקבע על ידי בית המשפט העליון הנכבד:

"הערר הוגש ברגע האחרון, בדקה ה-90 ממש, ומבלי שצורפה לו תגובת המדינה. זאת, על אף שלרשות העורר עמד פרק זמן ארוך להגיש בקשה לעיכוב ביצוע כראוי, זמן סביר לפני המועד שנקבע לתחילת ריצוי עונש המאסר, יחד עם הערעור שהגיש על פסק הדין, ואף לאחריו. כפי שנקבע בבית משפט זה, "אין לקבל נהוג של הכתבת לוח הזמנים לבית משפט זה מתוך תקווה שיינתן עיכוב ביצוע אך בשל קוצר הזמן" (רע"פ 2669/04 לוי נ' מדינת ישראל (17.03.2004)).

בדומה, ראו את רע"פ 3636/23 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל (14.05.2023), מפי כב' השופט כבוב, שם התבקש עיכוב ביצוע יום לפני תחילת המאסר, לאמור:

"לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, הגעתי למסקנה כי דינה להידחות ללא צורך בתשובה.

בית משפט זה שב וקבע כי אין מקום להגיש בקשות לעיכוב ביצוע "בדקה ה-90" מתוך תקווה כי הדבר יביא לעיכוב ביצוע העונש. כפי שציינה השופטת מ' נאור ברע"פ 2588/12 עבאסי נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (29.03.2012): "[...] אין מקום להגשת בקשות "בדקה התשעים", מתוך תקווה כי קוצר הזמן די יהיה בו כדי להביא לעיכוב ביצוע העונש. בהקשר זה ציינתי בעבר כי "אפילו סברתי - ואין זו דעתי - כי בקשת רשות הערעור מצריכה תגובה של המדינה, לא הייתי רואה מקום לעכב את ביצוע עונש המאסר בלא קבלת תגובת המדינה לבקשה זו. הבקשה הוגשה ברגע האחרון, ומבלי שצורפה לה תגובת המדינה. אשר על כן, לא היה מקום לעכב את הביצוע על יסוד הבקשה כפי שהוגשה" (רע"פ 4073/05 אסרף נ' מדינת ישראל (27.4.2005); ראו גם: רע"פ 2669/04 לוי נ' מדינת ישראל (4.7.2005)). כדאי שפרקליטיהם של מי שצפויים למאסר יזכרו כלל זה."

מקרה נוסף הינו רע"פ 7409/16 חמודה נ' מדינת ישראל (23.09.2016). שם ניתן פסק דין בבית המשפט המחוזי הדוחה את ערעורו של המבקש על עונש הכולל מאסר בפועל ביום 6.9.2016, והתקבלה בקשתו לעכב את תחילת עונש המאסר עד ליום ראשון 25.9.2016. גם שם הוגשה בקשה לבית המשפט העליון בנסיבות דומות לנסיבות כאן, וכך כתב באותו עניין כב' השופט מזוז:

"והנה היום - יום שישי ה-23.9.2016 בשעת צהריים - מוגשת בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, לה נלווית גם בקשה ("דחופה ביותר") לעיכוב ביצוע המאסר, אותו עליו להתחיל כאמור ביום ראשון 25.9.2016.

בית משפט זה עמד לא פעם בעבר על התנהלות פסולה מעין זו של הגשת בקשה ברגע האחרון ממש, בתירוצים קלושים, "מתוך תקווה שיינתן עיכוב ביצוע אך בשל קוצר הזמן" (רע"פ 2669/04 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (17.3.2004),

אך כזאת לא תהיה."

וראו אף את רע"פ 4073/05 יוסף אסרף נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (27.04.2005); ע"פ (מחוזי נצרת) 20564-04-17 סלטי נ' מדינת ישראל (13.04.2017); עפ"ת (מחוזי חיפה) 4972-03-17 חסארמה נ' מדינת ישראל (05.03.2017).

במצב הדברים שנוצר, התלבטתי אם יש מקום לעכב את תחילת המאסר ולו בשעה.

עם זאת, לאחר התלבטות, ולפנים משורת הדין, אני קובעת את הבקשה לעיכוב ביצוע לדין במעמד הצדדים ליום ראשון, 27.3.2023 בשעה 12:15 בפני השופט התורן על פי סידור העבודה, ומעכבת את תחילת המאסר בפועל עד מועד הדין.

על ב"כ המבקש להעביר העתק של הודעת הערעור והחלטה זו למשיבה עד יום ראשון, 27.8, בשעה 08:30 ולדאוג להעביר לבית המשפט אישור בדבר האמור עד שעה 09:00.

ביום ראשון תתבקש המזכירות אף לנתב את הערעור עצמו לשופט בהתאם לסידור העבודה.

ניתנה היום, ח' אלול תשפ"ג, 25 אוגוסט 2023, בשעה
18:40, בהעדר הצדדים.